

OLAFIN
PENTU-
PÄIVÄKIRJAT

Kuka lähtee etelään?

*Kirjoittanut Helena Waris
Kuvittanut Mirjami Manninen*

Helsingissä Kustannusosakeyhtiö Otava

*Taiteen edistämiskeskus on tukenut
tämän kirjan kirjoitustyötä.*

Teksti © Helena Waris ja Kustannusosakeyhtiö Otava 2024

Kuvat © Mirjami Manninen 2024

ISBN 978-951-1-49001-2

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2024

1.

Koiranpentu Olaf makoili pellonpientareella ja höristeli korviaan. Jostain kuului aivan kuin kaukaista koiralauman haukuntaa. Valtavan suuren lauman kimeää, hakkaavaa haukkua. Ääni lähestyi koko ajan.

Olaf käänteli päätään. Ihan kuin ääni olisi tullut taivaalta.

– Millaiset koirat pitävät tuollaista ääntä?
Olaf kysyi hieman huolestuneena aidan toisella puolella nuokkuvalta Rommi-ponilta.
– Ei kai ole olemassa lentäviä koiria?

– No ei ole, eikä lentäviä vuohiakaan, vaikka eräs lintu kuulostaa aivan sellaiselta, poni vastasi. – Nuo kaklattajat ovat hanhia. Näet ne kohta, kun ne lentävät metsän ylle. Tulevat pulisemaan joka kevät ja syksy Vaarin pellolle, ja lentävät sitten pois.

Olaf nousi seisomaan ja tuijotti herkeämättä taivasta Rommin osoittamassa suunnassa. Nyt Olaf havaitsi, ettei lähestyvä ääni tosiaankaan ollut pienten koirien haukkua, vaikka vähän samalta kuulostikin.

Metsän ylle ilmaantui pieniä mustia pilkkuja, jotka liikkuivat haaroittuneissa jonoissa. Vähän kuin taivaalle olisi piirretty valtavia nuolenkärkiä, jotka muuttivat koko ajan muotoaan.

– Hanhiahhan on enemmän kuin osaan laskea! Olaf päivitteli.

– Niitä tulee vielä valtavasti lisää, Rommi tuhahti, eikä näyttänyt kovin ilahtuneelta.

– Ovatko ne petolintuja? Olaf kysyi ääni väristen ja mielti, ettei voisi mitenkään suojella tilan eläimiä noin valtavalta parvelta.